

KRAJOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH

00-478 Warszawa, Aleje Ujazdowskie 18 lok. 4

tel. 22 821 99 71, 821 99 72, 626 82 49 • e-mail: kirp@kirp.pl • NIP: 526-10-43-011

Warszawa, dnia 19 czerwca 2020 r.

(...)

(...)

W odpowiedzi na Pani e-mail z dnia 1 czerwca 2020 r. w sprawie włączenia Pani w skład komisji antymobbingowej w zatrudniającej Panią jednostce organizacyjnej – Komisja Etyki i Wykonywania Zawodu Krajowej Rady Radców Prawnych w pierwszej kolejności pragnie wskazać na swoje stanowisko z dnia 18 września 2019 r. odnoszące się do zbliżonych w opisanym stanie faktycznym relacji występujących w miejscu pracy z innymi radcami prawnymi, występujących sytuacji konfliktowych i powinności zachowań. Kopię tego stanowiska załączam.

Komisja pragnie wskazać, że dla określenia właściwego zachowania należy mieć na uwadze regulacje prawne wynikające z:

1) art. 6 ust. 1 i art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75), zgodnie z którymi, mimo niezamkniętego charakteru katalogu czynności świadczenia pomocy prawnej, wątpliwym jest zasadność włączenia przez pracodawcę radcy prawnego w skład komisji antymobbingowej. Czym innym jest bowiem pomoc prawna dla pracodawcy związana z ustaleniami, ocenami i wynikami prac takiej komisji, a czym innym jest udział w pracach takiej komisji, tym bardziej że praca w takiej komisji ma dotyczyć konfliktu pomiędzy radcami prawnymi, zatrudnionymi w tej samej jednostce. Radca prawny wskazując na te regulację winien rozważyć zgłoszenie swojemu pracodawcy postulatu wyłączenia go

z prac tej komisji. Wszyscy troje radcowie prawni winni wskazać kierownikowi jednostki na zasadność włączenia do tej sprawy właściwej okręgowej izby radców prawnych (wizytatorów powołanych przez radę). Specyfika pracy takiej komisji, wynikająca z jej kolegiального charakteru, co niewątpliwie wpływa na procedurę podejmowania decyzji, pozostaje w sprzeczności z istotą zawodu radcy prawnego, w którym świadczenie pomocy prawnej dokonywane jest zawsze pod nazwiskiem konkretnego, możliwego do zidentyfikowania radcy prawnego. Wpływa to z kolei na wiele aspektów, jak choćby indywidualnej odpowiedzialności za merytoryczną poprawność wyrażanych przez radcę prawnego poglądów i stanowisk prawnych, jak i dokonywanych przez niego działań prawnych. Nadto jak wskazuje drugi przywołany przepis – radcy prawnemu nie wolno polecać wykonania czynności wykraczających poza zakres pomocy prawnej.

2) art. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – określającego niezależność radcy prawnego, gwarantującej zachowanie wartości naczelnych, art. 10 KERP – zasady unikania konfliktu interesów, art. 27 pkt 4 KERP – ograniczeń przy wykonywaniu czynności zawodowych na rzecz tego samego klienta (mimo wskazanych różnych komórek organizacyjnych), art. 50 KERP – konieczności przestrzegania zasad lojalności i koleżeństwa oraz art. 52 ust. 2 KERP wskazującego radcy prawnemu właściwego adresata dla złożenia skargi na innego radcę prawnego. Zdaniem Komisji w opisanym przypadku nie zachodziłyby uprawnienia przewidziane art. 52 ust. 3 KERP.

Reasumując powyższe – należy wskazać na brak dostatecznych przesłanek dopuszczających udział radcy prawnego w pracach wskazanej komisji wewnętrznej.

Z poważaniem,

Przewodniczący

Komisji Etyki i Wykonywania Zawodu

r. pr. Ryszard Wilmanowicz